

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Társulás.

Lapunk múlt számában említők, hogy többen egy társas kör alakításán fáradoznak.

Ezuttal már többet mondhatunk, mert e hó 20-án a tervezett társas kör „Polgári Kör” néven megalakult.

Mintegy hetvenen vettek részt az alakuló ülésen.

Korelnöknek Gelsy Péter urat léptette elő az összegyűlt közönség, még pedig soron kívül, a mennyiben többen voltak a megjelentek közt, kiknek tisztos hátát több X nyomja, mint Gelsy urét, ki a bizalom megnyilvánulása előtt készséggel hajolt meg, de már ifju tude kinézése elárulta, hogy nem ő a legöregebb tagja a társaságnak, s ez az öntudat csak ösztönül szolgált neki arra, hogy ifju hévvel, emelkedett animóval szolgálja a közérdeket. Jegyzőül Weisz Ignác urat jelölték a jelenvoltak, ki lelkesülten olvasta fel az alapszabályokat, mik ellenvetés nélkül fogadtatván el, illetékes helyre küldetnek jóváhagyás és megerősítés végett.

Ellenvetés nem kerülván szönyegre, nevezett elnök ur a társaság élénk éljenzése közt jelentette ki, hogy a „Polgári Kör” megalakult.

Erre elválasztották a kör elnökét Főt. Keller Lajos ur személyében, ki kijelentette, hogy már a nála járt deputációnak hangsúlyozta, hogy célirányosabbnak látná, ha a világi urak közül helyezne valakit a kör az elnöki székre, de a kiküldöttek személyéhez ragaszkodtak, s most, midőn azt látja, hogy maga az alakuló gyűlés is bizalmával tiszteli meg, kötelességet teljesít a közérdek iránt, midőn a megtiszteltetést elfogadja.

Lelkes éljenzés kísérte főtisztelendő Keller Lajos ur szavait.

Megalakulván ekként a „Polgári Kör”, működését hova hamarabb megkezd.

Ei nem mulaszthatjuk ez uttal megemlíteni, hogy többen bizonyos aggodalmat táplálnak, s azt vélik, hogy vagy fellendül az „Iparosok és Keres-

kedők Köre”, az esetre az új „Polgári Kör” bukik, vagy felvirágzik ez utóbbi, s ekkor elsilányul az előbbi.

Hát kérem, hogy bukik-e valamelyik, s a kettő közt melyik, avagy mind kettő elcseneyészedik, vagy virágzásnak indul-e, ki tudná azt ez idő szerint megmondani?

Egy a bizonyos, s ez az, hogy a publikum ítélőszéke elé kerül mindkettő, valószínű, sőt bizonyos, hogy egyik bővebben fog virágzni a másikkal.

Erkölcsei kötelessége azoknak, kik megalkották az „Iparosok és Kereskedők Körét”, s eddigelé fentartották, azt tovább is fentartani, viszont az alkotó s csatlakozó tényezők morális kötelessége a „Polgári Kör” is fentartani s támogatni.

Mindkettőnek meg van a maga társadalmi küldetése. E küldetést felesleges magyarázni, tudja azt mindenki.

Az „Iparosok és Kereskedők Köre” szűk autonom szervezettel bír, hol a rendes tagok rendet szabnak, a maguk hatáskörében intézkednek jól vagy rosszul, de itt az intellektualis elem érvényre nem juthat. Ellenben az új „Polgári Kör” minden tagja befoly a kör belügyeibe, s éppen ez a pont az, mely szükségessé tette oly társas kör megteremtését, melyben érvényesülhet ugy az intelligencia, ugy a tisztos ipar, mint a földmívelői osztály.

Hiba volna, ha valaki a vendéglősök személyével azonosítaná a körök existenciáját, s abban látná a dolog velejét, hogy valamelyik vendéglős erszénye táguljon. Hagyjuk ezt a vendéglős urakra, mindegyikök életrevalósága meg fogja találni útját és módját annak, hogy tisztességes megélhetési viszonya legyen.

Ránk csak egy tartozik, s ez abban kulminál, hogy a már meglevő kört ápoljuk, s további fentállását biztosítsuk egyrésztől, az ujonan alakult „Polgári Kör” pedig virágzásnak indítsuk másrésztől. Ezt követeli tőlünk közönségünk java, jó hírneve.

A ki konkurrencziáról beszél, vagy az új kör alakításában holmi bosszú művét látja, azt bizonyítja, hogy szűk a látköre.

M . . . t.

Unneprontók. Ezt a találó címet adtuk múltkoriban lapunk egyik vezetőikének, melyben rámutattunk arra, hogy egyes községi képviselők, a kákán is csomót keresve, a nép érdekének előmozdítása helyett milyen csalafinta módon élnek vissza a közbizalommal.

Czikkünk során, minden kiméletet félretéve, rámutattunk azon rugókra is, a mik az *ünneprontók* lelkiületét és törekvéseit vezérlik.

Nem valami hizelgő dolgokat eleve nitettünk föl, sőt tán nagyon is fájdalmas sebeket érintettünk, mert hisz éppen azok, akiknek czikkünk egyes-egyedül szánva volt, valóságos szállóigévé tették már a sokszor fájlalt és el nem feledhető titulust.

Mindszent községben az utolsó utzagyerek is tudja kik ők, s ujjal mutat rájuk; lapunk útján ismeri őket a vármegye egész közönsége: csak ők maguk nem akarnak még kibujni a nékik nagyon kedves és hasznos inkognitóból.

A *képviselő-testület* erkölcsi erejét zsákmányolják ki a saját védelmükre, s ebbe az oroszánbörbe bujva csattogtatják fogaikat, melyeknek harapásától ma már nem fél senki se.

Halálra kacagató fufanggal tolják mindég és mindég előtérbe a *község képviselő-testületét*.

Ékesnél ékesebb, szomorunál szomorubb, nevetségesnél nevetségesebb jere miadokban lopják a napot, untatják a szerencsétlen, szegény képviselőket, a kiknek a kabátjára szeretnék varrni mindazt a sok szégyent, a mik miatt *né-kik*, az *ünneprontóknak*, a közvélemény előtt pirulniok kell.

Rémséges, iszonyu dolgokat mesélnek el minden közgyűlésen arról, hogy a „Mindszenti Lap” mennyire sárba tiporta a *képviselő-testület* tekintélyét.

Istentelen rágalmazással vádolják lapunkat, mely orvosi szempontból egészséges.

tiszai fürdőt ajánlott nekik, a testileg-lelkileg nagyon beteg embereknek.

Ezernyi csürés-csavarás közepette, szemfényvesztő álokoskodások kiaknázásával legyaláznak minden tekintélyt, lehurrognak minden ellenkező véleményt, jajgatnak összerogyásig a képviselő-testület porba rántott dicsőségéről, melynek magasztalására példás megtorlást követelnek, s várják a biztosra számított éljeneket, a mik természetesen éppen nekik szólják...

Nos, és mi történik?

Az a vérig sértett, az a föld poráig gyalázott képviselő-testület egyszerre csak megbicsakolja magát.

Potyogó könnyek helyett megjelenik az arcokon a szívet derítő mosoly; a homlok barázdái szánó kacagásban huzódnak szét: neveti, kineveti mindenki az ünneprontókat, a kik az oroszlanbőr alól ilyen hangokon rémitik a világot.

Hogy is ne lenne göröcsökig kacagató dolog, mikor a saját vieszaéléseit szentesíteni törekvő demagógiát éppen azok botozzák meg, a kiknek a palástjába burkolóztak?

Hogy is ne lenne emlékezetes nap, mikor az ünneprontók csinálnak nekünk ilyen ünnepet?

Dicséret és hála Mindszent község képviselő-testületének, mely a múlt pénteken fényes tanujelét adta annak, hogy tud a saját lábán is járni, s nem megy pórádon vezetve a szemfényvesztők sikamlós utain.

Ezt a csekélyke kis diadalt mi sokkal többre becsüljük koszoruzott táboro-

kok ezer győzedelménél.

Ez a diadal nem a mi győzelmünket hirdeti; hanem hirdeti a népnek rég várt felvilágosodását; hirdeti a választóközönség bolondításának letűntét; hirdeti az észnek és lelkiismeretnek szabadságát; hirdeti az árulóknak és pénzváltóknak a templomból való kiűzetését; hirdeti az időt, mikor megtestesül az ige, az eszme!...

Nem vagyunk elfogultak, nem vagyunk elbizakodottak.

Tudjuk jól, hogy az egyszeri győzelem még nem döntötte el a csaták sorát.

Tudjuk azt is, hogy a könnyen hívő tömegben akadnak fanatikus elpártolók: de az előjelek után ítélve a leghatározottabban tudjuk azt is, hogy az ünneprontók napjai meg vannak számlálva.

A sötétséget világosság fogja követni; az önérdék helyébe lép a közönség igazi érdeke.

S lesz rá idő, talán nem is sokára, mikor számot adunk majd arról is, miért közérdekű ma ingyen ártézi kutat furatni egyeseknek, mikor a közönség abból hasznot is húzhatna?

Miért közérdekű ma a helybeli iparost üldözni, mikor országszerte, a nép és a hatalom minden rétegében buzgó törekvés a szegény helyi magyar ipar pártolása?

Mért volt eddig közérdekű, hogy a község fa-szükséglete árlejtés nélkül egyesek telepéről vásároltassék be, s ezzel kapcsolatosan miért közérdek az, hogy ne építsük ki még ez évben gyalogjárdáinkat?...

Elmondunk mindent hiven, igazságosan.

Fel fogjuk nyitni a közönség szemét, hogy lássa meg tisztán, a maga valóságában mindenki, hogy voltaképpen hát honnan fúj a szél?...

Megnyugtathatunk előre is mindenkit, hogy nem leszünk kiméletesek.

A közönség érdekeivel való visszaélés nem érdemel kiméletet még akkor se, ha egyik embernek könnyörtelenül áthuzzuk a számításait.

Mindszent község képviselő-testülete becsületes példát mutatott rá, hogy egyes emberek magán-sérelmét esze ágában sincs közérdeknek tekinteni.

Ahhoz, hogy az ünneprontókat mért és hogyan páholja el a közvélemény, magának a képviselő-testületnek épp oly kevés köze lehet, mint a mily kevéssé fér össze az állampolgár tisztességével az, hogy valaki privát sérelmével egy nagy erkölcsi testület háta mögé bujjon, mint anyámasszony katonája.

Széles e világon szókimondásáról, becsületes, igaz, egyenes jelleméről ismerik a magyar embert.

Ugy ismerik, mint a ki nem engedi magát járom kötélen vezetetténi senki által.

Mindszent község képviselői megmutatták, hogy az igát, a jármot nem türik el tovább; pénzért, ígéretért nem adják el polgári becsületüket az ünneprontóknak.

Legyen úgy!

Ezernyi rosszat, híhetetlent, szörnyű képtelenségeket vett a hir szárnyára eddig a mindszenti nép nembánomságáról, a képviselő-testület közönyösségéről.

Azok, a kik a közönség érdekeinek

TÁRCZA.

Gyilkos szerelem.

Felcsendült újból a keringő édes zenéje. A hölgyek édes bágyadsággal dülnek tánczosaik karjára, A kábitó forgatag szemlélésébe merült el Ray Zsolt a gymnasium „gentleman“-je. A 18 éves ifju szép jelenség. A hölgyek, különösen bakfis korban kitűntető érdeklődéssel viseltettek iránta. Tulságosan komoly fiu. Szenvedélyes bánat ég daczos szemeiben. Almodozásából puha, illatos legyezőnek érintése ébreszti fel.

Felvillanó szemekkel nézett a tovasuhanó Lea után, ki mosolyogva tekintett vissza a meglepett fiura. Zsolt hozzá ment.

— Maga Zsolt olyan keveset tánczol...

— Ha parancsolja Lea?

— Na, ne legyen olyan komoly, szertartásos... Jöjjön keringőzzünk egyet.

Es tánczolt a legszebb pár. Az ifjuság megható bája ömlött el minden mozdulatukon. Zsolt izmos karjával biztosan fogta Lea karcsu derekát s édes gyönyörrel szemlélte édes tánczosnője kipirult arcát.

— Zsolt menjünk a piperes szobába — szolt Lea közelebb simulva hozzá.

Egyedül voltak. Lea hanyagul dült le a kerevetre. Zsolt mellé ereszkedett, a puffra s bámulta a szép nőt, ki félig be-

csukott szemmel, lihegő keblekkel feküdt előtte. Unfeledten hallgatta a teremből bessűrődő morajt, a keringő bájos zenéjét.

— Kedves Zsolt nagy kéréssem van magához. Mondja csak, melyik négyest ígertem meg.

— A másodikat.

— Látja Zsolt, szolt egész közel hujolva hozzá, behizelgő hangon, legyen kedves. Mondjon le róla. A szolgabíró kért fel rá és csak aztán jutott eszembe, hogy már magának ígertem. Mentsen ki zavaromból. Maga jó fiu. Majd más alkalommal Nos ugye nem haragszik...

Zsolt ijedten tekintett rá. Legédesebb álma foszlott szét e szavakra. Zavartan dadogja. De Lea ez lehetetlen, nem kívánhatja ezt tőlem.

— Tegye meg édes Zsolt. Látja mily szépen kérem. Osszetette finom ujjait s esdekelve emelte fel szép szeméit,

— Ne kinozzon Lea. Ha nem tánczolhatjuk együtt a négyest én meghalok. Hangja a mély felindulástól reszketett.

— Tehát megegyeztünk! Maga nem haragudhatik egy nőre, hisz maga gentleman szolt Lea és kaczerán nevetve ment ki a tánczterembe.

Zsolt reszketve állott fel. Hiába minden, nem lessz az enyém.

Második négyesre beharangoztak. A párok egymás után állottak fel. Lea is a szolgabíróval. Szép hatalmas férfi volt, kit minden leány irigyelt tőle. Boldogan nevetgélve sétáltak fel és alá. Párszor Zsolt mellett is elhaladtak a nélkül, hogy

észrevették volna. A négyes megkezdődött. Zsolt a kábitó forgatagban csak őt látta mindig mosolyogva észbódítóan szépen.

Séta jobbra! hangzik fel a szolgabíró szava, és ketten a monnet elején felé közelednek. Lea észreveszi őt. Egész közel megy és pajkosan sugja.

— Na ne szomorkodjék maga kis gentlemann... Aztán tánczosra felé hajlik valamit sug neki. Ez vissza néz rá és oly jóízűn nevetnek mindketten. Szegény fiunak majd meghasadt a szíve.

A tánczok vége. Kezdődött a világposta. Zsoltra is ráukmált egy kis baba levélpapirt. Mit tegyen vele. Hirtelen következő szavakat irta rá: „Szerettem, szeretem és szeretni fogom siromig!“ A levelet átadta egy mosolygó kis rózsaszín babának, ki édesen tipegve vitte azt Leának. A szolgabíró most is mellette volt. Kiváncsian szakította fel. Elolvasta. Elmosolyodott. Nevetve fordult udvarlójához, ki az ölében fekvő papirt elolvasta. O is nevetett. Majd papirt adott és Lea hirtelen irt rá és elküldötte hozzá. Zsolt végig nézte a jelenetet. Szeretett volna arra a férfiura rárohanni, megfolytani összetörni. Hiszen az az athléta egy csapással leütné, mint egy kutyát. A papiron e szavak voltak: „Nagyon meg vagyok hatva (?) Zsolt nagyon halvány volt. Nyugodtan tette a levelet a zsebébe. Bucszás nélkül távozott.

Lassan ballagott hazafelé. Lábai alatt ropogott a hó. Csodálatosan szép csillagos éj volt. Majd megállott. A csendes éjbe

védelmére kötelezve vannak: a képviselő-testület tagjai most megmutatták, hogy semmi közük az ünneprontókhöz.

A fölébredt lelkiismeret majd megmutatja kinek-kinek a helyes irányt.

Csak egy kevés kitartás, csak egy parányi türelem, jóindulat, előszeretet a közdolgok iránt, s megmutatjuk nagyon de nagyon rövid idő alatt, hogy azok az ünneprontók, akik azzal dicsekedtek valamikor, hogy ezt a buta, barom mindszenti népet egy szakajtó korpával végig vezetik az egész falun, úgy eltűnnek közülünk, mintha soha itt se lettek volna.

Magyarok istene, világosítsd fel a mi elméinket: add meg nekünk ezt az ünnepnapot!

Községülés.

Mindszent község képviselő testülete f. hó 23-án egy 25 pontból álló tárgysorozat elintézéséhez fogott és daczára, hogy egész nap folyt a tanácskozás, másnapra maradt még hátra vagy 10 tárgy. No de ezt már egy fél nap alatt elintézték a képviselők.

Térszűke miatt csakis a fontosabb és érdekesebb tárgyokról számolunk be.

Ezen községülésen tárgyalattak le az 1901. évi költségvetések, melyek elfogadtattak. A jövő évi községi pótdó 66 százalékban lett megállapítva, mi az előző évihez hasonlítva elég szép haladás. A

kihallatszott a zene.

A seminárium ódon talait tompa durranás verte fel. Rémesen hangzott vissza a hosszú, kongó folyosókon. Az ifjuság megrémülve szaladt össze. Kis lámpákat gyújtottak, melyek kísértetiesen világítottak meg az ide-oda rohanó megdöbbszent arcokat. A fejét vesztett diákság végre a 13-as szobába özlött be. A szobatársak zokogva állották körül Zsoltnak ágyát. Ő pedig ott feküdt vérben. Az ifjuság büszkesége a főduktor. Egyik kezében összegyűrt véres papírt szoritott. Az volt ráírva: „Nagyon megvagyok hatva (!)“

A harangok szomorúan zúgtak a nagytoronyban. A gyászmenet lassan megindult, elől az ifjuság. Szomorúan lehorgasztott fővel. Aztán jött a professzorok szomorú sora. Aztán ő. Utána az édes anyja, a testvér roskadozó léptekkel. Majd a gyászoló tömeg, az egész város. Mindenki, csak ő nem, kinek legnagyobb része van e szívzaggató menetben. Kiért megszünt dobogni az a bolondos, ábrándos szív.

Az elvonulás alatt Lea egyik lefüggönyözött ablak mögött állott. Mikor oda értek, száz meg száz rajongó, szomorú tekintet irányult felé. Csak ezeket a szemeket ne látta volna. Száz alakban vonult el Zsolt előtte vádolva, emlékeztetve szívtelenségére. Már rég elhaladtak. Csak távolból hangzik már a Miserere velőtrázó dallama. Lea még most is ott áll.

Forró homlokát a hideg ablakra szoritja.

Ah mily hideg lehet lent a sirban!

Szentgyörgyi L.

költségvetés tárgyalása alkalmával a közgyűlés, — nagyon helyesen, — elhatározta, hogy a váltságpénztár írja le a közpénztárnak nyújtott 12.000 korona kölcsönt. A költségvetés legnevezetesebb tétele az, melyben járda építésre 6000 koronát vett fel.

Nagyobb vitát provokált a szolgabírói hivatalnak a gyalogjárdák építése ügyében kiadványa.

Schönfeld Márton és Haasz Juda azt kívánták, hogy ne csak egyes utcák, hanem a község összes utcái egyidejűleg köveztesse ki. Wimmer Károly, Korom Gáspár és Gémes György pedig egyelőre csak a főutcák, nevezetesen a vasutótól a révig, valamint a vásárhelyi utca kikövezését óhajtják ez időszert megvalósítani. Nézetük szerint a község anyagi helyzete nem engedi, hogy több mint 30 kilométer hosszú kövezési munkát költsége egyszerre fedeztessék. Ha a főutcák elkészültek, lehet a többi utcákról is gondoskodni. Hosszabb vita után Wimmer Károly indítványa fogadtatott el, mely szerint kimondatott, hogy felkérendő a gyalogjárda létesítésére kiküldött bizottság, tegyen javaslatot, mi módon látna legezteszerűbben még ez év folyamán nevezett utcák kövezési munkáját keresztülvinni.

A tárgysorozat 8-ik pontja: a szolgabírói hivatalnak a községi szabályrendelet 77. és 206 §§-ai közötti ellentmondás módosítása tárgyábani rendelete volt.

E két szakasz fölött a képviselő-testület már ez ideig is sokat vitatkozott.

Ugyanis az egyik szakasz azt mondja, hogy a pénztárnokok munkaköréhez tartozik az adóhivatalba a pénz szállítása, ami pedig valamely tisztviselőnek munkaköréhez tartozik, azt díjtalanul tartozik eszközölni. A másik szakasz meg azt mondja, hogy az a tisztviselő, a mely más községbe, vagy városba távozik, napidíjat számíthat fel.

Haasz Juda és Schönfeld Márton sehogysem akarják az ellentmondást elismerni. Szerintük szükségtelen ezen módosítást eszközölni. A pénztárnokok nem követelhetnek szentesi utjukért napidíjat és punktum.

Más véleményen voltak Wimmer Károly, Korom Gáspár és Gelsy Péter felszólalók. Szerintük igenis nagy ellentét van e két szakasz között. Végül is Wimmer Károly indítványozta, hogy a szabályrendelet e két szakasza módosíttassék, mely indítvány Haasz Juda ellenindítványa ellenében 6 szótöbbséggel elfogadtatott s egy bizottság küldetett ki annak megszövegezésére.

A 16-ik pont tárgyalása alkalmával még eddig elő nem fordult eset történt. E tárgy az ártezi kut felesleg vizének a Haasz és Schönfeld cég gőzmalma részére még 1894-ben történt átengedéséről szóló jegyzőkönyv jóváhagyása volt.

Korom Gáspár indítványozta, hogy a község ne adja e vizet ingyen; volt is, meg lesz is, aki azért díjat fizet. Indítványa szavazásra kerülve, egyenlő szavazás állapított meg. Tóth Mihály elnöklő bírónak adatott meg az a ritka alkalom, hogy szavazatával döntsön. Meglátszott a bírón, hogy nem szokta meg a szavazást; nagyon nehezen ment neki, végül is a szerződés jóváhagyása mellett döntött.

Másnap, 24-én, tárgyalattott Schönfeld Márton községi képviselőnek, a hely-

beli Iparoskör alelnökének és társainak azon indítványa, hogy Weisz Ignác helybeli nyomdatulajdonossal, amiért a szerkesztésében megjelenő „Mindszenti Lap“ban ő k meg lettek támadva, a község szüntessen be minden üzleti összeköttetést. Lapunk más helyén ismertettük bővebben hogy a képviselő-testület hivatásának megnyire magaslatára emelkedett, itt csak azt említjük meg, hogy a közgyűlés Schönfeld indítványát, mint nem eleje tartozó tárgyat, a napirendről levette.

VEGYESEK.

— Ő felsége születésének dicsőséges hetvenedik évtordulóját e hó 18-án fényesen és igazi bensőséggel ünnepelte meg a mindszenti „Földmivelők Köre“, melynek esti ünnepélyén nagy számban volt képviselve Mindszent község értelmisége is. Az első felköszöntőt, melyet a jelenvoltak állva hallgattak végig, Tary István járási főszolgabíró mondotta, az apostoli király boldog, hosszú életéért emelve poharát. A költői szépségekben gazdag szónoklatot még számos pohárköszöntő követte s az ünneplő közönség a legkedélyesebb hangulatban maradt együtt éjjel után is Dobos vendéglőjében, a kinek kitűnő konyhája és jó borai nagyban hozzájárultak az ünnepély sikeréhez.

— Személyi hir. Főtisztelendő Keller Lajos plébános ur tegnap este, őgróf Pallavicini Sándor ur Ő nagyméltóságának látogatására, Jamnitzba utazott. Főurunkat tudvalevőleg a kegyelmes ur már régen várja látogatóra; közbejött betegség folytán azonban a plébános ur csak most válthatta be ígétét.

— Lajos napja ünnepszamba ment az idén is nálunk. A község diszpolgárát, főtisztelendő Keller Lajos plébános urat a gratulációk egész raja kereste föl a lakásán, s legjobb kívánságával halmozta el a mindnyájunk által szeretett és nagyra-becsült főurat. Koncz Lajos jegyző ur szintén tegnap ünnepelte nevenapját vig baráti körben. Örömmel csatlakozik az ünneplőkhöz lapunk is, kívánva: ad multos annos!

— Mükedvelői előadás. A mindszenti állami tanítók testülete ma este Keresztes Ferencz vendéglőjében saját könyvtára javára mükedvelői előadást rendez, mely alkalommal Muray Károly „Huszárszerelmem“ című darabja kerül színre. Az előadásra jegyek előre válthatók. — Az előadás iránt nagy érdeklődés nyilvánul.

— Tisztújítások. Derekegyháza községben a másodbírói, község-esküdti, pénztárnoki és közgyámi, valamint Szegvár községben az irnoki állások betöltésére a járási főszolgabíró ur a f. hó 30-án, illetőleg 31-ére hívta össze a választóközönséget, a mely választásokat személyesen fogja vezetni.

— Megszűnt vész. A Derekegyháza községhez tartozó terehalmi pusztán jelent-

kezett lépfene állati betegségnek megszűnte következten az elrendelt hatósági zárlat feloldatott.

— **Csendélet Mágócson.** Miskolc-Bálintné és Szin Jánosné a legjobb barátságban élhettek volna egymással, lévén ők a mágócsi gróf uradalmában éppen egy közös konyhára utalva. Am főzés közben Szin Jánosné kiütött a harcias hangulat, s előzetes szóváltások után egy hasáb fával úgy kólintotta fejbe szomszédját, hogy az menten összerogyott. Szin Jánosné most a büntető bíróság előtt szánja-bánja hirtelen cselekedetét.

— **Buzatolvajok.** Szijgyártó Sándor fábiáni lakos birtokáról, a tanya közelében elhelyezett 5 zsák buzát a napokban ismeretlen tettesek ellopták. A csendőrség a legkiterjedtebb módon megindította a nyomozást; ez azonban eddigelé eredményre nem vezetett.

— **Szétzaggatott háló.** E hó 12-én a mindszenti halászhok nagy remények közt vetették meg a rév felett a nagy hálókat, mi a Tiszát egész szélességben ölelte át. Nagy meglepetés érte azonban őket, a felső kanyartól egy vontató gőzhajó közeledett vizsályaival. Nem sikerült a halászhok lázas kapkodása, mert a hajó teljes erővel rontott a hálónak s azt szét roncsolta teljesen. A halászhok ekkora nagyságu halból sem kérnének, annál kevésbbé vágnak közelükben még csak látni is a nagy zuhogó vizi járművet.

— **Állatkinzás.** Rég tapasztalhatjuk, hogy valahányszor a Károlyi uradalom gabonát szállít, esőt kapunk, sőt már szállóigévé lett nagy szárazság idején: „vajha már jönnének a Károlyi szekerek, legalább az ég leharmatozná a esőket“. E hó 23 án az éjjeli óriás eső után szinte nagy számmal lepték el főútcánkat a Károlyi uradalmi terhes szekerek. Az igavonó barom Derekegyházától idáig a rossz utban már teljesen ki volt állva, indultak reggeli 5 órakor s e fárasztó utban ide értek délután 3 óra körül. Főútcánk a kövezés alatt állván, a feltöltött talaj még száraz időben is járhatatlan, csak úgy kell bujkálni a járműveknek keskeny áttérőkön egyik oldalról a másikra. Vagy hat szekér agyig sülyedt, mit aztán póterővel próbáltak a mélyedésből kivontatni, mi a legnagyobb állatkinzás közt nagy bajjal sikerült is. Borzasztó volt nézni a szegény állatokat, a mint nyelvüket kivette s térden kuszva erőlködtek terhüket a kátyuból kiemelni.

Ily embertelen állatkinzáshoz van pár szavunk is. Ha már az uradalmi intézők e bajon nem segítenek, hatóságunk lépjen közbe, mert mégis csak türhetlen állapot az, hogy éppen egy minta uradalom nyújtson rossz példát lakosságunknak az állatkinzás kikeresett módjával s ha már nevezett uradalom fel nem éri észzel, hatóságunk figyelmeztesse legalább arra, hogy tegyen különbséget a rossz és jobb ut között s az előbbi alkalomkor kevesebb terhet rakasson járművére s több igavonó

marhát alkalmazzon, mert tényleg nincs joga ahhoz, hogy e szerfeletti állatkinzással a lakosság felháborodását keltsse fel.

— **Ki akar ujévre egy szép naptárt?** Aki akar: az fizessen elő a „Budapest“ képes politikai napilapra, a melynek minden rendes előfizetője új kor egy diszes kiállításv számos képpel ellátott gazdag tartalmu naptárt kap egészen díjtalanul. A „Budapest“ egyébként is érdemes a pártolásra. Egyik legrégibb legelterjedtebb és legolcsóbb napilapja hírlapirodalmunknak. Alkalmoszerű képekkel, 14—16 oldalon, sőt ünnepnapiakon három ivben 24—30 oldalon jelenik meg. A „Budapest“ vezércikkeit többnyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferenz a függetlenségi és 48 as párt nagynevű vezére. Hirci frissek és megbízhatók. Allandóan két érdekfeszítő regényt közöl, s az egyik lap számozva könyvalakban jelenik meg. Egy szóval a „Budapest“ olyan megbízható, változatos s jó magyar napilap, amelyet örömmel olvashat bárki. Előfizetési ára egy hóra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona, egész évre 24 korona. Az előfizetések a „Budapest“ kiadóhivatalához (Budapest, IV. Sarkantyus-utcz 3 sz. a.) küldendők.

Vidéki hírek.

H.-M. Vásárhely. Két napig ülésezett a szomszédos törvényhatósági bizottság a városi közgyűlésen.

Szó volt az üléseken többek közt a városi tűzoltók elhelyezéséről.

A járásbírósi épületnek a „Sas“ vendéglő télkén leendő kiépítése folytán a tűzoltói felszereléseknek és a város istállóinak elhelyezése szükségessé válván, a tanács e tárgyban azon javaslatot terjesztette elő, hogy hatalmaztassék fel, mely szerint gondoskodják ideiglenesen egy az elhelyezésre szolgáló alkalmas bérépülettől s annak idején intézkedjék, hogy az istállók lebontassanak s azoknak anyaga megfelelő módon értékesíttessék.

Az előterjesztés Endrey Gyula dr. indokolt felszólalása folytán azon módosítással fogadtatott el, hogy köteles a tanács, mielőtt valamely bérépületre nézve a szerződést megkötné, javaslatát elfogadás és jóváhagyás végett beterjeszteni a törvényhatósághoz.

Majd egy egész halmaz tanácsi javaslatot szavazott le a közgyűlés és pedig az első leszavaztatása a tanácsnak az alsó-foku zeneiskola ügyében történt. A javaslat a kiküldött bizottság véleményéhez képest ebben a tárgyban az volt, hogy a város még a folyó év október havában állítsa fel 5 évi ideiglenességgel a zeneiskolát, 2 tanerőt, kik állandósításuk esetén a város tisztiszemélyzete közé számíttassanak, nyugdíjjogosultsággal birjanak s végül viselje az iskola évi 4560 korona kiadását, melyből 3560 korona fedezetet talál a nővendékek által fizetendő tandíjban. — A közgyűlés többsége azonban a tanácsi javaslatot nem fogadta el, hanem afölött egyszerűen napirendre tért.

Hasonló sorsban részesült a tanács azon másik előterjesztésen is, melyben az új hűnvádi eljárás életbeléptetése folytán felszaporodott irodai teendők ellátására a rendőrséghez egy irnoki állás szervezését kérte. — A közgyűlés Endrey Gyula dr. indítványára ezen előterjesztés fölött is napirendre tért és pedig azzal az indokolás-

sal, hogy az új állás szervezésére szükség nincsen, mivel a rendőrséghez csak nem régiben szerveztetett két irnoki állás s a tiszti létszám a külterületi rendőrbiztos beosztásával is szaporodott.

A városi árvaszékhez egy írógép beszerzése mellőztetett.

Az árvaszéki szabályrendelet módosítása tárgyában kelt tanácsi javaslat Endrey Gyula felszólalása folytán levétetett a napirendről, mivel abban semmi módosítás nem foglaltatott; ellenben utasított a tanács, hogy az irnokok létszámát megállapító rendelkezés azon pontját illetőleg, melyben 5 irnok helyett csak négy van tévedésből felvéve, felvilágosító jelentést terjesszen a belügyminiszterhez.

A tanács azon javaslata, hogy Pokomándy Károly volt lovas rendőrbiztosnak és a volt lovasrendőröknek szeptember végéig fiztessék ki lótartási átalányuk, szintén nagy többséggel leszavaztatott.

Végül leszavaztatott szintén nagy többséggel azon tanácsi előterjesztés is, hogy a pénztári hivatalhoz és központi irodába kisegítő munkaerők alkalmaztassanak napidíjazás mellett.

Kiterjeszkedett a közgyűlés az állatorvosi szolgálatra is és pedig:

Az állatorvosi szolgálat államosítása tárgyában kelt földmivelésügyi miniszteri leiratra vonatkozólag elfogadtatott a tanács azon javaslata, hogy az elsőfoku állategészségügyi teendők ellátására 2 állatorvos neveztessek ki: Endrey Gyula dr. indítványára azonban az is kéretni fog a minisztertől, hogy nevezzen ki a városunkba egy törvényhatósági állatorvost is, mivel ezt városunk nagy állatállománya és kerelkedelme révén fontos közgazdasági érdekek kívánják.

Végül több vegyes ügyet intézett el a törvényhatóság, u. m.:

A rendőrlégénységi őrszobák felállítása tárgyában hosszas vita után, elfogadtatott a tanács azon előterjesztése, hogy a vásártéri mázsházánál, továbbá az újvárosi és szentesi utczai puskaszíneknel 80044 korona költséggel rendőrségi őrszobák létesíttessenek; utasított azonban a tanács, hogy az őrségek létszámát lehetőleg 4 főben állapítsa meg s hasson oda, hogy a Klauzál- és a Damjanics-utczák külső részein is őrségek létesíttessenek.

A szeretetháznál 800 korona évi fizetéssel, melyből 668 korona államsegélyből fedeztetik és a mellékletményekkel tanítói állás rendszeresített s annak betöltése elhatározatott.

A költségvetés rendkívüli rovatában előirányzott összegek elfogyván, többek hozzájárulásai után 6000 korona póthitel engedélyeztetett.

Szép Jánosnak

a szegvári határban egy fertály jóminőségű korogy oldali **tanyaföldje** jó tanyaépületekkel s jó vízzel **haszonbérbe, vagy örök áron** kedvező fizetési feltételek mellett **eladó**. Értekezni lehet tulajdonosnál a helyszínen.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.